

9

Griffiernr. : 2014/ 1926
Not.nr. : GE 66.L9.1209/11-SW2

BESTUURLIJKE INLICHTING

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-VLAANDEREN
Afdeling Gent**

VONNIS

Correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1 rechter
Datum: 23 september 2014

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

(bewaarde) tegen die beschikkingen
tegen

HOGER BEROEP: op 8 oktober 2014 door

011
0017

- op 8 oktober 2014 door het

zonder hernoemen geboren te op

wonende te

beklaagd van:

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5^a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op het perceel gelegen te kadastraal gekend als

eigendom van
geboren te op wonende te

meer bepaald

de volledige oppervlakte van het landbouwbedrijf gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van een enorme hoeveelheid materialen, materieel en afvalstoffen bestaande uit bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval

te in de periode van **15.04.2011 tot en met 04.05.2013**

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 12 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval, afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval te hebben achtergelaten

te in de periode van **15.04.2011 tot 01.06.2012**

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

C.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval, afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval te hebben achtergelaten

te in de periode van **01.06.2012 tot 04.05.2013**

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

D.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a) (het verrichten

van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie),

Op het perceel gelegen te _____ kadastraal
gekend als _____ eigendom van _____
geboren te _____ op _____ wonende te _____

meer bepaald een stal met aanpalend afdak, een garagebox, een serre te hebben opgericht

te _____ in de periode van 01.09.2009 tot 15.04.2011

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

E.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

1. artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd

meer bepaald

de inrichting onder rubriek 9.4.3.b.1, klasse 2:

Inheemse grote zoogdieren (paard en runderachtigen: inclusie de installaties voor de bewerking, verwerking of compostering van dierlijk afval eigen aan de inrichting: in een woongebied met landelijk karakter, voor 10 tot en met 200 gespeende dieren

namelijk 19 runderen te hebben gehouden

2. artikel 4§2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 2§1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I) door een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, zonder daarvan vooraf melding te hebben gedaan

meer bepaald

de inrichting onder rubriek 28.2.c.1, klasse 3:

Mest of meststoffen: Opslagplaats van dierlijk mest in een agrarisch gebied: van 10m³ tot en met 5000 m³

te _____ in de periode van 15.04.2011 tot 22.05.2013 (einde schorsing vergunning van 09.11.2011 door aflevering stedenbouwkundige vergunning)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

F.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald**

-de hieronder vermelde artikelen van het Bsluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

Artikel 5.9.2.2.

§1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. (...)

Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is.

§2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwat er worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten).

namelijk de mestopslag niet te hebben voorzien van een ondoordringbare ondergrond, ommuring of opvang voor mestsappen

te op 15.04.2011 tot en met 25.05.2011

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

G.

Door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of verspreid;

Met name in strijd met artikel 12§1 van het Decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, dierlijke mest, andere meststoffen of kunstmest in openbare rioleringen, in oppervlaktewateren of in grondwater te hebben geloosd, of op openbare wegen, op bermen of op alle andere plaatsen die geen landbouwgrond zijn te hebben opgebracht,

meer bepaald meststoffen te hebben laten afvloeien naar niet cultuurgrond.

te **op 25.05.2011**

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2.§1, lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 13 november 2013 overgeschreven op het hypotheekkantoor. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De dagvaarding werd ingeschreven in het vergunningenregister.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 10 december 2013.

De zaak werd op vraag van de beklagde voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 7 januari 2014.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 7 januari 2014:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door eerste substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te

3. Op de terechtzitting van 7 januari 2014 werd de zaak in voortzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 24 juni 2014 met verzoek aan het openbaar ministerie om kort voordien een controle te laten uitvoeren door de diverse inspectiediensten.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. De feiten worden hierna bij de beoordeling van elke tenlastelegging kort weergegeven.

Beoordeling

5. Na de initiële vaststellingen op 15 april 2011 heeft de beklaagde in een brief aan de rechtbank zijn ongenoegen geuit over de handelswijze van de verbalisanten. De verbalisanten hebben deze opmerkingen op omstandige wijze weerlegd en de klacht werd onderzocht door de Dienst Intern toezicht van de lokale politie (zie Dossier Dienst Intern Toezicht).

Tenlastelegging A – inbreuk ruimtelijke ordening

6. Op 15 april 2011 werd proces-verbaal opgesteld omdat op het landbouwbedrijf van de beklaagde een enorme hoeveelheid afval, materialen en materieel opgeslagen lag over de volledige oppervlakte van het bedrijf (ongeveer 2.958 vierkante meter). Het afval bestond uit bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval, kunststoffen allerhande, twee scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens, afval van glas...

Er bestond geen stedenbouwkundige vergunning voor het gewoonlijk gebruiken van de grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval.

Op 19 april 2011 verklaarde de beklaagde dat hij geen stedenbouwkundige vergunning wenste aan te vragen voor de opslag van materialen of materieel omdat dit materiaal zou gebruikt worden voor het optrekken / herstellen / renoveren van de constructies die vergund zijn of dat zullen worden.

7. Op 7 november 2012 verkreeg de beklaagde een stedenbouwkundige vergunning voor het **tijdelijk opslaan** van 2 containers autobanden, een container pallethout voor brandhout, een dierenaanhangwagen, opslag serreglas, diverse losse materialen, caravan, recuperatie aquariums, opslag brandhout, opslag recuperatie baksteen en dakpannen, opslag steenslag en zeefzand, weidepalen in beton, boot, box voor opslag landbouwjeep, box voor opslag gereedschap, werfkeet, opslag toonbank, stalling landbouwaanhangwagens, opslag recuperatie ramen en deuren, opslag hemelwater, recuperatie bouwmaterialen, afwaterbuizen en dekplaten.

Deze vergunning werd afgeleverd onder strikte voorwaarden voor een termijn van 5 jaar:

- Het regularisatiedossier voor de stal diende binnen de 3 maanden na het afleveren van de vergunning te worden ingediend;
- De materialen dienen geordend te worden per soort en na verloop van de vergunning dienen alle niet verwerkte afvalmaterialen verwijderd te worden binnen de maand;
- De groene buffer rond het perceel dient behouden en opgewarderd te worden teneinde de opslag van de materialen aan het zicht te onttrekken.

Op 21 november 2012 verkreeg de beklaagde een andere stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van groenvoeder- en sleufsilos, noodzakelijke toegangswegen en verhardingen, regenopslag, zwem- en siervijver, stalling van een caravan in de voorbouwzone, een motorboot in de achterbouwzone en voor het bouwen van een schuilhok / quarantainestal. Ook deze vergunning werd afgeleverd op voorwaarde het regularisatiedossier voor de stal zou worden ingediend binnen de 3 maanden, op voorwaarde dat de caravan niet zichtbaar zou zijn vanaf de openbare weg en niet bewoond wordt. Zaken of constructies aangeduid op het plan die geen voorwerp uitmaken van de aanvraag hebben geen vergund karakter.

8. Uit het strafdossier en ter terechtzitting bleek niet dat de bovenvermelde vergunningsvoorwaarden niet werden nageleefd. De beklaagde diende tijdig het regularisatiedossier voor de stal in. De beklaagde legt een aantal foto's voor waaruit blijkt dat hij enkel hagen aanplante langs de perceelsgrenzen.

Bijgevolg is de tenlastelegging A bewezen met uitzondering van de periode vanaf het verlenen van de (eerste) stedenbouwkundige vergunning op 7

november 2012 tot en met 4 mei 2013. Voor deze laatste periode dient de beklaagde te worden vrijgesproken.

Tenlasteleggingen B en C – achterlaten afvalstoffen

9. Op 19 april 2011 verklaarde de beklaagde dat hij de in de tenlasteleggingen B en C vermelde afvalstoffen, niet als afvalstoffen beschouwt, doch als materialen voor de opbouw van zijn bedrijf.

Zoals hoger vermeld verkreeg de beklaagde op 7 november 2012 een stedenbouwkundige vergunning voor het **tijdelijk opslaan** van 2 containers autobanden, een container pallethout voor brandhout, een dierenaanhangwagen, opslag serreglas, diverse losse materialen, caravan, recuperatie aquariums, opslag brandhout, opslag recuperatie baksteen en dakpannen, opslag steenslag en zeefzand, weidepalen in beton, boot, box voor opslag landbouwjeep, box voor opslag gereedschap, werkkeet, opslag toonbank, stalling landbouwaanhangwagens, opslag recuperatie ramen en deuren, opslag hemelwater, recuperatie bouwmaterialen, afwaterbuizen en dekplaten.

De materialen dienen geordend te worden per soort en na verloop van de vergunning dienen alle niet verwerkte afvalmaterialen verwijderd te worden binnen de maand.

10. Op 21 november 2012 verkreeg de beklaagde ook een stedenbouwkundige vergunning voor de stalling van een caravan in de voorbouwzone en een motorboot in de achterbouwzone en voor het bouwen van een schuilhok / quarantainestal. Zaken of constructies aangeduid op het plan die geen voorwerp uitmaken van de aanvraag hebben geen vergund karakter.

11. De gemeente heeft door de afgifte van deze vergunningen (impliciet) erkend dat een groot deel van de stoffen vermeld in de tenlasteleggingen B en C (tijdelijk) voor de beklaagde geen afvalstoffen betreffen "waarvan hij zich wil ontdoen" volgens de definitie van een afvalstof (art. 3 Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, "Materialendecreet"), maar materialen zijn die de beklaagde mogelijks nog kan verwerken of recycleren.

Na afloop van de vergunningstermijn zal pas vastgesteld kunnen worden welke materialen niet verwerkt werden en dus afvalstoffen zijn.

De beklaagde legt twee attesten voor waaruit blijkt dat hij in mei 2011 bepaalde hoeveelheden landbouwfolie en schroot afvoerde.

De stedenbouwkundige vergunningen vermelden wel expliciet dat de zaken of constructies die geen voorwerp uitmaken van de aanvraag geen vergund karakter hebben. Uit de processen-verbaal blijkt dat de hoeveelheid afvalstoffen enorm was en verspreid lag over de volledige oppervlakte van het landbouwbedrijf. Uit het fotodossier blijkt dat er onder meer nog

glasafval lag op 4 mei 2013 (p. 145 strafdossier). Op de foto's is ook een tweede scheepswrak te zien, terwijl er maar 1 vergund werd. De vergunningsbeslissing van 22 mei 2013 heeft de carport en de volière expliciet uit de vergunning gesloten, wegens de erbarmelijke en niet duurzame staat van de materialen. Deze onvergunde zaken zijn naar het oordeel van de rechtbank als afvalstoffen te aanzien.

Ter terechtzitting erkende de beklaagde dat dezelfde hoeveelheid materialen, materieel en afvalstoffen zoals beschreven in de tenlasteleggingen B en C, nog steeds aanwezig is op het terrein. Enkel een aantal glasplaten werden verwijderd.

Ter terechtzitting voerde de beklaagde aan dat hij een ongeval had aan een vinger in 2011 en dat dit overmacht uitmaakt. Dit argument wordt door de rechtbank niet bijgetreden. De beklaagde staaft dit niet en tijdens zijn verhoor door de politie maakte hij geen melding van een ongeval aan een vinger. Bovendien kon de beklaagde steeds beroep doen op een derde om de afvalstoffen te verwijderen.

12. De feiten van de tenlasteleggingen B en C zijn bijgevolg eveneens bewezen, met uitzondering van de zaken, constructies en materialen die het voorwerp uitmaken van de stedenbouwkundige vergunningen van 7 en 21 november 2012 (en bijhorende door de gemeente goedgekeurde plannen).

Tenlastelegging D – inbreuk ruimtelijke ordening

13. Op 15 april 2011 werd proces-verbaal opgesteld wegens het optrekken zonder vergunning van een stal (naast een bestaande ingestorte stal) waarin 19 runderen waren gehuisvest.

Op 19 april 2011 verklaarde de beklaagde dat hij de stal verbouwde in de afgelopen jaren en dat er op de locatie meerdere kleine stallen stonden.

Op 18 oktober 2012 werd proces-verbaal opgesteld wegens het bouwen zonder vergunning van een garagebox, een serre en een afdak palend aan de niet vergunde stal (p. 62 strafdossier).

De incriminatie betreft een periode van 1 september 2009 tot 15 april 2011.

Op 22 mei 2013 verkreeg de beklaagde een stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren en herbouwen van de rundveestal, het bouwen van een loods en het herbouwen van een serre en het aanleggen van een mestvaalt. Het bouwen van de volière en de carport werden geweigerd, evenals het plaatsen van een regenwaterput en een verharding.

Op 10 oktober 2013 verleende de Deputatie in graad van beroep een vergunning voor het optrekken van de rundveestal, de carport, serre, loods, mestvaalt. De volière en de regenwaterput in de linker bouwvrije strook tot tegen de gracht werden definitief geweigerd.

De beklaagde betwist deze tenlastelegging. Volgens de beklaagde stond de stal er reeds in 2001 en heeft hij deze verbouwd in 2008. De beklaagde legt foto's voor waaruit zou blijken dat de garagebox en de serre er al stonden in 1995.

14. Uit het strafdossier en de stukken voorgelegd door de beklaagde blijkt niet met zekerheid dat de stal met aanpalend afdak, de garagebox en de serre werden opgericht tussen 1 september 2009 en de datum van de vaststellingen.

Er is twijfel zodat de beklaagde voor de tenlastelegging D wordt vrijgesproken.

Tenlasteleggingen E.1, E.2 en F – inbreuken milieuvergunning- en meldingsplicht en exploitatievoorwaarden

15. In verband met de tenlasteleggingen E.2 en F (opslag mest) verklaarde de beklaagde op 19 april 2011 dat hij de intentie had om de mestopslag conform te brengen en dat hij een milieuvergunning zou aanvragen.

Op 9 november 2011 verkreeg de beklaagde een milieuvergunning voor een termijn van 20 jaar voor de rubrieken vermeld in de tenlasteleggingen E.1 en E.2. Deze milieuvergunning bleef geschorst zolang de stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen van de stal en het aanleggen van de mestvaalt niet werd afgeleverd. Deze stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd op 22 mei 2013 zoals correct vermeld in de dagvaarding.

Uit het proces-verbaal van de deskundige van de Mestbank – Vlaamse Landmaatschappij van 25 mei 2011 blijkt dat een grote hoop stalmest achteraan het bedrijf op niet verharde ondergrond lag, niet omringd was door muren en dat er geen citerne voorzien was voor de opvang van mestsappen.

De beklaagde betwist de feiten omdat hij de mestvaalt afdekte en omdat deze wel op cultuurgrond ligt.

De VLM bleef er bij dat de mestvaalt op het ogenblik van de vaststellingen niet op een weide / landbouwgrond lag.

Ook voerde de beklaagde met betrekking tot de tenlasteleggingen E.2 en F aan dat het om een tijdelijke mestopslag ging, zodat VLAREM I en VLAREM II niet van toepassing waren.

16. Uit het dossier blijkt niet dat het slechts om een tijdelijke mestopslag ging. De luchtfoto voorgelegd door de beklaagde is een momentopname en bewijst het tijdelijk karakter niet. Bovendien werden de minimumafstanden voor tijdelijke mestopslagplaatsen voorzien in art. 28.2 VLAREM I niet

gerespecteerd. Evenmin bewijst de beklagde dat hij over een aan het aantal dieren aangepaste permanente mestopslagplaats beschikte.

Met betrekking tot de tenlastelegging E.1 voert de beklagde aan dat hij reeds een administratieve geldboete betaalde wegens het overschrijden van de toegekende nutriëntenemissierechten in 2011. Het beginsel 'non bis in idem' geldt niet. De tenlastelegging E.1 heeft een andere inbreuk tot voorwerp, met name het houden van de runderen zonder voorafgaande milieuvergunning.

De feiten van de tenlasteleggingen E.1, E.2 en F zijn bewezen.

Tenlastelegging G – inbreuken mestwetgeving

17. Op 15 april 2011 stelde de lokale politie vast dat er mestsappen in een aanpalende gracht terecht kwamen.

Op 25 mei 2011 volgde een nacontrole door de Mestbank van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM). De gesloten ondergrond was niet aangesloten op een mestkeider. De deskundige stelde vast dat aan de linkerkant van de runderstal geen opstand aanwezig was, waardoor mestsappen naar een naastliggend opvangputje vloeiden. De sappen vloeiden via dit putje langs de stal naar de gracht gelegen op de perceelsgrens. De VLM besloot dat een kleine hoeveelheid mestsappen op niet cultuurgrond terecht kwam.

In brief 13 juni 2011 aan de rechtbank (p. 72) schrijft beklagde dat het afwateringsputje net buiten de stal noodzakelijk is om te verhinderen dat er oppervlaktewater in de stal zou lopen bij hevige regenval. Omdat de terreinen achter de stal fel omhooglopen, vloeit bij hevige regenval het water niet altijd naar de voorziene grachten.

De beklagde betwist deze vaststellingen en stelde dat het opvangputje naast de stal enkel dient om het regenwater dat van het hoger gelegen gedeelte van het terrein komt, zo snel mogelijk af te voeren.

wees er op dat er een plank voorzien is om te vermijden dat mest en mestsappen in het putje terecht komen.

Volgens de VLM is het plaatsen van een plank echter onvoldoende omdat deze niet mestdicht is.

De beklagde betwist dat er mestsappen in de gracht terecht gekomen zijn.

18. Nochtans zijn de vaststellingen van de lokale politie en van de VLM – Mestbank duidelijk. Bovendien erkende de beklagde in zijn eigen brief dat het afwateringsputje in verbinding staat met de gracht.

De feiten van de tenlastelegging G zijn bewezen.

Straf

19. De onder A, B, C, E.1, E.2, F en G ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De zwaarste straf is die voor de onder B en C ten laste gelegde feiten, namelijk een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en een geldboete van 100 tot 500.000 euro of één van die straffen alleen.

Het openbaar ministerie vorderde een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 3.000 euro (te vermenigvuldigen met de opdecimen) op te leggen.

20. De beklaagde heeft over de volledige oppervlakte van zijn landbouwbedrijf een enorme hoeveelheid materialen, materieel en afvalstoffen opgeslagen, zonder stedenbouwkundige vergunning en in strijd met de afvalstoffenreglementering. Hij baatte zijn landbouwbedrijf uit zonder milieuvergunning en leefde de milieuvoorwaarden in VLAREM I en VLAREM II niet na wat betreft de opslag van dierlijke mest. Tevens liet hij mestsappen afvloeien in een aanpalende gracht.

De beklaagde pleegde inbreuken op quasi elk onderdeel van de omgevingswetgeving. Nochtans werd hij in het verleden reeds verschillende keren veroordeeld wegens inbreuken op de milieuvergunningwetgeving en op de wetgeving inzake dierenbescherming.

Het terrein is reeds gedurende jaren een werf / stort. Los van de persoonlijke omstandigheden van de beklaagde, veroorzaakt hij hierdoor hinder voor de burens, die relatief dicht wonen. Het bedrijf van de beklaagde verstoort de goede plaatselijke ruimtelijke ordening en veroorzaakt milieuverontreiniging.

Tijdens het laatste plaatsbezoek van 3 juni 2014 in opdracht van de rechtbank, werd vastgesteld dat op het terrein nog niets veranderd is en dat integendeel, nog meer materialen gestapeld werden.

Ondertussen werden een reeks regularisatievergunningen verleend. De beklaagde zal deze correct dienen uit te voeren en het roer dienen om te gooien.

21. Ter terechtzitting van 24 juni 2014 vroeg de beklaagde om hem de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te willen verlenen.

Er zijn geen redenen om de beklaagde de gunst van de opschorting te verlenen. Gelet op de ernst van de gepleegde misdrijven komt een terechtwijzing in de vorm van een straf aangewezen voor. Het is trouwens

niet aangetoond dat een veroordeling de sociale en professionele toekomstmogelijkheden van de beklaagde ernstig in het gedrang zou kunnen brengen.

Bovendien werd de beklaagde reeds verschillende keren veroordeeld door correctionele en politierechtbanken. Hij stond overigens nog onder probatiebegeleiding wegens een veroordeling voor inbreuken op de dierenbeschermingswetgeving.

Ter terechtzitting beklemtoonde de beklaagde dat hij in een moeilijke financiële situatie verkeert. Hij is voor meer dan 66% invalide en leeft van een invaliditeitsuitkering. Op deze uitkering rust een beslag tot eind 2014.

22. De op te leggen straf moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van het leefmilieu ernstig genomen moet worden; dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan blijven stellen en niet enkel de baten, maar ook de kosten van zijn activiteiten moet dragen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de herhaaldelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

De hierna bepaalde gevangenisstraf, volledig met uitstel bekleed, en geldboete, gedeeltelijke met uitstel bekleed, zullen als ultieme waarschuwing gelden en de beklaagde aanzetten tot naleving van de wetgeving en de aan hem uitgereikte regularisatievergunningen.

Aan de beklaagde kan nog uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf worden toegekend.

23. De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2012 zodat de geldboete overeenkomstig artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 (zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011) met 50 deciem wordt verhoogd.

De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

VORDERING TOT INZAMELEN, VERVOEREN EN VERWERKEN AFVALSTOFFEN

24. De vordering op basis van het artikel 16.6.4 DABM (inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen) is zonder voorwerp gelet op de tijdelijke stedenbouwkundige vergunning van 7 november 2011. Het voorwerp van deze vergunning werd hierboven omschreven onder randnummer 7.

BURGERRECHTELIJK

25. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 41, 100 Strafwetboek, alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.
art. 2, 3, 4 Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2, 3 Koninklijk Besluit van 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001)
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis.

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de tenlastelegging A voor wat betreft de periode van 7 november 2012 tot en met 4 mei 2013.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A bewezen, doch enkel voor wat betreft de periode van 15 april 2011 tot 7 november 2012.

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de tenlasteleggingen B en C, doch enkel voor wat betreft de zaken, constructies en materialen die het voorwerp uitmaken van de stedenbouwkundige vergunningen van 7 en 21 november 2012 (en van de bijhorende, door de gemeente goedgekeurde plannen).

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B en C bewezen, met uitzondering van de zaken, constructies en materialen die het voorwerp uitmaken van de stedenbouwkundige vergunningen van 7 en 21 november 2012 (en van de bijhorende, door de gemeente goedgekeurde plannen).

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de tenlastelegging D.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E.1, E.2, F en G bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 3 maanden** en een **geldboete van 1.500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 9.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde hoofdgevangenisstraf voor de duur van 3 jaar en voor de opgelegde geldboete voor 750 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 4.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 2 maanden en 8 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 146,15 euro.

Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in zijn hoede bewezen verklaarde misdrijven.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan.

Aldus **gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 23 september 2014,**

Aanwezig:

voorzitter;
eerste substituut-procureur des Konings;
griffier.